

Ochrana před nečinností ve správním řízení

JUDr. Petr Kolman, Ph.D.

zásada rychlosti řízení

- Mezi jednu ze základních zásad činnosti **správních orgánů**, tedy orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků a jiných orgánů, právnických a fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy, patří, že citované orgány vyřizují věci **bez zbytečných průtahů**.
Viz. § 6 odst.2 SŘ

Ústavní kořeny

- čl.38 odst.2 – každý má právo, aby jeho věc byla projednána *bez zbytečných průtahů*.
- projednání věci ve lhůtě přiměřené obsahuje rovněž článek 6 odst.1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

[

Evropský soud pro lidská práva

- pak vychází z toho, že přiměřenost délky řízení musí být posouzena ve světle okolností konkrétního případu, obzvláště s přihlédnutím ke složitosti věci, chování **stěžovatele** a chování příslušných orgánů, jakož i k tomu, co bylo ve sporu pro stěžovatele v sázce (*např. věc: Frydlender vs. Francie, 2000*) [

Hlavní nebezpečí nečinnosti správního orgánu

- Neoprávněná, nezákonná nečinnost správního orgánu narušuje zejména princip důvěryhodnosti a spolehlivosti veřejné správy a může se dotknout rovněž zásady ochrany práv nabytých v dobré víře a oprávněných zájmů. Narušuje rovněž zásadu jednání ve veřejném zájmu, neboť výkon veř. správy se neprojeví tam, kde by dle zákona měl být uplatněn.

- Nečiní-li správní orgán úkony v zákonem stanovené kogentní lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené, není-li zákonná lhůta stanovena, použije se ke zjednání nápravy ustanovení o ochraně před nečinností – tedy ustanovení § 80 SŘ.

- pokud správní řád *expressis verbis* stanovil povinnost vyřizovat věci *bez zbytečných průtahů*, tak tím z povahy věci praví, že každé irelevantní zdržení či průtah v správním řízení vzniklé nedodržením zákonem stanovených kogentních lhůt nutno chápat jako tzv. nesprávný úřední postup.
- má za právní následek odpovědnost státu dle zákona č.82/1998 Sb., a z něj vyplývající regresivní odpovědnost příslušných pracovníků správních orgánů.

- § 80 odst.1 správního řádu platí, že pokud správní orgán nevydá *rozhodnutí* ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední tzv. *opatření proti nečinnosti*. Nadřízený správní orgán má za povinnost tak učinit, **ihned jakmile se o tom dozví.**

§ 80 odst.1 správního řádu - **Kdy toto ustanovení můžeme použít?**

- Můžeme jej využít kdykoliv ve správním řízení? Ano citované ustanovení, na základě § 6 odst.1 správního řádu na *jakékoliv* postupy a úkony správních orgánů (nikoliv účastníků) na které se vztahuje správní řád

Co znamenají „zákonné lhůty“ pro vydání rozhodnutí?

- Primárně podle § 71 SŘ platí, že správní orgán je povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu.

Vydáním rozhodnutí se zde rozumí

1

- a) předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: "Vypraveno dne:",
-
- b) ústní vyhlášení, pokud má účinky oznámení (§ 72 odst. 1),
-

Vydáním rozhodnutí se zde rozumí

2

- c) vyvěšení veřejné vyhlášky, je-li doručováno podle § 25, nebo
-
- d) poznamenání usnesení do spisu v případě, že se pouze poznamenává do spisu.

- Pokud ovšem nelze rozhodnutí vydat *bezodkladně*, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí *nejpozději do 30 dnů* od zahájení řízení

30 - k nimž se **připočítává** doba

- a) až 30 dnů (tedy celkově maximálně do 60dnů), jestliže je zapotřebí nařídít ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ,
-
- b) nutná k provedení *dožádání* podle § 13 odst. 3 SR, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.
-
-

Pozor na „nepoctivce“

- nedodržení lhůt se **nemůže** dovolávat ten účastník, který je způsobil.

- § 80/2 SŘ - opatření proti nečinnosti musí (nikoliv může) učinit nadřízený správní orgán i tehdy, nezahájí-li příslušný správní orgán řízení ve lhůtě 30 (kalendářních nikoliv pracovních) dnů ode dne, kdy se dozvěděl o skutečnostech odůvodňujících zahájení řízení z moci úřední.

Může ustanovení § 80/2 SŘ aktivně využít i účastník řízení?

- Nelze! Ustanovení § 80/2 SŘ se vztahuje pouze na řízení z moci úřední
- správní orgán měl zahájit ex offo nějaké řízení, orgán tak však neučinil, ač tak učinit měl.
- o žádném účastníku řízení (jak s ním operuje ustanov. § 80/odst.3 SŘ) tu nemůže být řeč, jelikož žádný zatím neexistuje, jelikož neexistuje ani správní řízení na které je vázána existence jeho „účastenství“.

- kdokoliv (tedy nejen výše citovaný *neexistující* účastník) může podat podnět k nadřízenému orgánu, a oznámit mu, že podřízený orgán konat měl, avšak nekoná.

Anonymní podání

- Musí se zaobírat nadřízený orgán – stále hovoříme o ustanovení § 80 odst.2 SŘ - i informací získanou z **anonymního** podání?

Ano

- Gramatickým a teleologickým výkladem § 80/2 SŘ - **ano**, i když se nadřízený orgán dozví o nečinnost podřízeného orgánu (nekoná ex offio ač konat měl) z *nepodepsaného podání*, tak je zapotřebí splnit kogentní úkol daný § 80 odst. 2. SŘ.

Zásah ještě před uplynutím lhůt

- opatření proti nečinnosti může, dle § 80 odst.3 první souvětí SŘ, nadřízený správní orgán učinit i v případě, kdy je z okolností zjevné, že věcně a místně příslušný správní orgán *nedodrží lhůtu* stanovenou pro vydání rozhodnutí o žádosti. anebo zahájit řízení z moci úřední anebo v řízení řádně pokračovat.
- **uplatněna zásada prevence.**

Ze SŘ plyne

- Nadřízený správní orgán se o porušování lhůt nedozvídá jen z podnětu účastníků řízení, ale sám by měl **aktivně činit** vše proto, aby zjistil, zda jemu podřízené správní orgány včas plní své úkoly v rámci správního řízení.

Z obecné zásady dobré správy

- , lze dovést **povinnost nadřízených správních úřadů** a zejména pak ústředních správních úřadů stanovit v rámci své hierarchické soustavy takový systém kontroly, aby podřízené spr. úřady měly za povinnost předkládat nadřízenému spr. úřadu všechny věci, kde nedodrží lhůtu pro vydání rozhodnutí. Takový systém lze uložit zejména interními normativními akty (nařízení, instrukce a pod.)

- Až po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat účastník.

Jak tuto žádost může účastník spr. řízení podat?

- podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálnopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití zaručeného elektronického podpisu.

- i zde platí, že podání se posuzuje podle svého **skutečného obsahu** a bez ohledu na to, jak je označeno

Kam?

- **Kam** žádost podat? Na prvoinstanční či na nadřízený orgán?
- účastník ji podává u nadřízeného administrativního orgánu, což je rozdíl např. oproti odvolacímu řízení.

Administrativní petit

- *žádost musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 SŘ a musí z ní být patrné, co žadatel žádá nebo čeho se domáhá*
- jasně navrhnout jakým **konkrétním** způsobem má nadřízený orgán o ochraně před nečinností rozhodnout – které ze čtveřice opatření z § 80 odst.4 má nadřízený orgán přijmout.

Vedralův názor

- správní orgán je zmíněným „petitem“ vázán – v řízení návrhovém může spr.orgán rozhodnout jen o tom, co aktuálně předmětem řízení je, tedy o tom, co předmětem řízení činí ten, kdo návrh podal.

F.Korbel ovšem zastává opačný názor

- *výběr nejvhodnějšího opatření činí správní úřad v rámci správního uvážení a není při tom vázán obsahem žádosti účastníka.*

Názor přednášejícího

- správní orgán je zmíněným „petitem“ vázán a v této fázi tedy nemůže volně použít diskreci, tak aniž by byl vázán obsahem žádosti účastníka. Pokud účastník navrhuje zcela nevhodný prostředek, musí nadřízený orgán se nejprve vypořádat s tímto žadatelovým návrhem a teprve poté – již nikoliv v režimu § 80 odst.3 SR – ale z ustanovení § 80 odst.1 (je zde splněn předpoklad - *jakmile se o tom dozví*[1]) učinit jako pomyslný krok dva, že vybere a realizuje některé ze zákonem stanovených opatření proti nečinnosti správního orgánu.
- [1] Což se zde přirozeně dozvěděl z účastníkovy žádosti

Připomeňme si

- nedodržení lhůt se **nemůže** dovolávat ten účastník, který je způsobil!

Nadřízený správní orgán může

- 1) přikázat nečinnému správnímu orgánu, aby ve stanovené lhůtě učinil potřebná opatření ke zjednání nápravy nebo vydal rozhodnutí - což *bývá v praxi nejčastější a jde de facto o nejmírnější formu nápravy nečinnosti*

- 2) **atrakce** - *usnesením* (nikoliv rozhodnutím) převzít věc a rozhodnout namísto nečinného správního orgánu,

- **3) delegace** - usnesením (nikoliv rozhodnutím) pověřit jiný správní orgán ve svém správním obvodu vedením řízení, nebo

- 4) **Prodloužení** - usnesením (opět nikoliv rozhodnutím) přiměřeně prodloužit zákonnou lhůtu pro vydání rozhodnutí, lze-li důvodně předpokládat, že správní orgán v prodloužené lhůtě vydá rozhodnutí ve věci, a je-li takový postup pro účastníky výhodnější; přitom přihlíží ke lhůtám uvedeným v § 71 odst. 3.

- delegaci a atrakci nelze použít vůči orgánům územních samosprávných celků při výkonu **samostatné** působnosti. Toto omezení vyplývá z ústavně garantovaného práva obcí a krajů na samosprávu.

- Zda jde o samostatnou či přenesenou působnost určíme za pomoci mechanismu z ustanovení **§ 8 zákona o obcích** (primárnost samostatné působnosti) - pokud zvláštní zákon upravuje působnost obcí a nestanoví, že jde o přenesenou působnost obce, platí, že jde vždy o ***samostatnou působnost***.

- Může nadřízený orgán použít **současně i jiných prostředků** nápravy – tedy prostředek legálně vymezený mimo správního řádu?
- Ano, nic nebrání tomu, aby zde byly souběžně využity i např. prostředky **trestně-právní** (zneužití pravomoci veřejného činitele či trestný čin týkající se korupčního jednání) **či pracovně-právní.**
- [

Komu se oznamuje?

- Usnesení podle § 80 odstavce 4 SŘ se ex lege oznamuje správním orgánům uvedeným v odstavci 4 písm. b) až d) – tedy nečinným správním orgánům - resp. dle pís.c) taktéž „novému“ správnímu orgánu na který je projednání a rozhodnutí věci nadřízeným orgánem delegováno a dále se oznamuje účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 SŘ – tedy *účastníkům řízení ve věci.*
- *Ostatní účastníci se o něm vyrozumí veřejnou vyhláškou.*

- *Usnesení* musí nadřízený správní orgán vydat i v případě, že žádosti účastníka podle § 80 odstavce 3 věty druhé[1] nevyhoví. Toto usnesení se oznamuje pouze a jen tomuto účastníkovi[2], proti tomuto usnesení se již, dle ustanovení § 80 odst. 6 SR, nelze odvolat.
- [1] Nepřijme takové opatření jaké účastník řízení žádal
- [2] Nikoliv tedy všem účastníkům řízení dle § 27 odst.1 SR.

Ani nadřízený orgán *nerozhodne*

- Co činit v případě, že ani nadřízený orgán *nerozhodne* o žádosti v zákonem stanovené lhůtě?
- zapotřebí hledat ochranu **u správního soudu** – a to konkrétně dle § 79 a násl. soudního řádu správního upravujícího ochranu proti nečinnosti správního orgánu.

- Dle citovaného paragrafu SŘS má každý , kdo **bezvýsledně vyčerpá prostředky**, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, má se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Conditio sine qua non podání této žaloby je marné vyčerpání procesních ochranných prostředků (v našem případě dle správního řádu) , což je tu, použitím ochranných prostředků před nečinností dle § 80 správního řádu, splněno.

Kdo je žalovaným?

- Žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.

- Uložení povinnosti vydat rozhodnutí ve věci samé určuje pravomoc správního soudu a současně determinuje žalobní petit. Žalobce tedy **nemůže usilovat kupříkladu o uložení povinnosti vydat rozhodnutí o přerušení řízení.**

1 rok

- žalobu lze podat **nejpozději do jednoho roku** ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon. Pozor, zmeškání této lhůty **nelze**, dle soudního řádu správního, **prominout**.

- Tento typ správní žaloby kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat:
 - a) označení věci, v níž se žalobce ochrany proti nečinnosti domáhá,
 - b) vylíčení rozhodujících skutečností,
 - c) označení důkazů, jichž se žalobce dovolává,
 - d) návrh výroku rozsudku.

Alternativní petit

- povaha českého správního soudnictví **nedovoluje** podávání různých odlišných typů žalob ve formě *eventuálních anebo alternativních petitů*

- Je-li návrh důvodný, soud uloží *rozsudkem* správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu *přiměřenou* lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Soud dle § 81/3 SŘS má za povinnost zamítnout žalobu, pokud není důvodná. Podtrhněme, že správní soud tu „pouze“ nařídí vydat rozhodnutí nebo osvědčení, sám správní rozhodnutí[1] za správní orgán vydat nemůže.

- [1] Např. nemůže zde vydat konkrétní stavební povolení či živnostenský list

- Z judikatury NSS (č.487/2005 Sb.)
mj.plyne, že ochranu proti
nečinnosti správního orgánu nelze
odepřít pouze z toho důvodu, že
hmotněprávní nárok je povahy
soukromoprávní.

VOP a nečinnost

- VOP působí k ochraně osob před jednáním úřadů a dalších institucí uvedených v tomto zákoně, pokud je v rozporu s právem, neodpovídá principům demokratického právního státu a **dobré správy**, jakož i před **jejich nečinností**, a tím přispívá k ochraně základních práv a svobod.

VOP a nečinnost II

- Nečinnost – v rozporu s principy **dobré správy**
- Právo na rozhodnutí **v přiměřené době**

VOP a nečinnost III

- Pokud Ochránce při šetření zjistí porušení právních předpisů nebo jiná pochybení, nejdříve - v souladu se zásadou *audiatur et altera pars* - vyzve úřad, aby se k jeho zjištění vyjádřil. Pokud se tak nestane, sdělí Ochránce své stanovisko úřadu a navrhne mu jedno nebo více opatření směřujících k nápravě (jejich výčet je demonstrativní). Je třeba zdůraznit, že návrh má toliko iniciační charakter, ***Ochránce není oprávněn přímo zasahovat do činnosti a rozhodování úřadů.*** Náhradou škody se rozumí především náhrada podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.

VOP může navrhnout k nápravě:

- (demonstrativní výčet - § 19)
- a) zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí, úkonu nebo postupu úřadu, lze-li je zahájit z úřední moci,
-
- b) provedení úkonů k odstranění **nečinnosti**,
-
- c) zahájení disciplinárního nebo obdobného řízení,
-
- d) zahájení stíhání pro trestný čin, přešupek nebo jiný správní delikt,
-
- e) poskytnutí náhrady škody nebo uplatnění nároku na náhradu škody.

Petice

- Z.č.85/1990 Sb., o právu petičním
- Každý má právo sám nebo společně s jinými obracet se na státní orgány se žádostmi, návrhy a stížnostmi ve věcech veřejného nebo jiného společného zájmu, které patří do působnosti těchto orgánů – **petice**

- **Petice** musí být písemná a musí být pod ní uvedeno jméno, příjmení a bydliště toho, kdo ji podává; podává-li petici petiční výbor, uvedou se jména, příjmení a bydliště všech členů výboru a jméno, příjmení a bydliště toho, kdo je oprávněn členy výboru v této věci zastupovat.

Co musí orgán dělat?

- Orgán, jemuž je **petice** adresována, je povinen ji přijmout. Nepatří-li věc do jeho působnosti, petici do 5 dnů postoupí příslušnému státnímu orgánu a uvědomí o tom toho, kdo petici podal.
-
- Orgán, který petici přijal, je povinen její obsah posoudit **a do 30 dnů písemně odpovědět tomu**, kdo ji podal anebo tomu, kdo zastupuje členy petičního výboru. V odpovědi uvede stanovisko k obsahu petice a způsob jejího vyřízení.

Odpovědnost za škodu způsobenou nečinností VS

- - 36/3 LZPS – náhrada škody za nesprávný úřední postup
- **Z.č. 82/1998 Sb.**, o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu *veřejné moci* rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem

- Odpovědnost za nesprávný úřední postup = mj. odpovědnost za **nečinnost**

Stát odpovídá za škodu:

- a) státní orgány,
- b) PO a FO při výkonu státní správy, která jim byla svěřena zákonem nebo na základě zákona, (*lesní stráž , ředitel ZŠ, VZP*)
- c) orgány **územních samosprávných celků**, pokud ke škodě došlo při výkonu státní správy, který na ně byl přenesen zákonem nebo na základě zákona ("územní celky v přenesené působnosti")

- Stát **odpovídá za škodu** způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také **porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě**. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí *v přiměřené lhůtě*.
-
- Právo na náhradu škody má ten, jemuž *byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda*.

- *Územní samosprávné celky*
odpovídají za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci svěřené jim zákonem v rámci **samostatné působnosti**

- Stát a územní celky v samostatné působnosti hradí za podmínek stanovených tímto zákonem též vzniklou **nemajetkovou újmu.**

- Právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
-
- Právo na náhradu škody má i ten, s nímž **nebylo jednáno** jako s účastníkem řízení, ačkoliv s ním jako s účastníkem řízení jednáno být mělo.

Z judikatury

- Vydání normativního právního aktu vládou České republiky **není** úředním postupem ve smyslu § 13 zákona č. 82/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů, který byl zakládal odpovědnost za škodu.
- (*Nejvyšší soud - ze dne 26.9.2007, sp. zn. 25 Cdo 2064/2005*)

- Proces přijímání zákonů hlasováním v Poslanecké sněmovně či Senátu PČR **není úředním postupem** ve smyslu § 13 zákona č. 82/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a z výsledku hlasování o návrhu zákona nelze dovozovat *odpovědnost státu za škodu* ve vztahu k jednotlivým voličům.
 - (Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31.7.2007, sp. zn. 25 Cdo 1124/2005)

- Nesprávným úředním postupem ve smyslu ustanovení § 13 zákona č. 82/1998 Sb. **je i porušení zásady rychlosti řízení.**
- Nejvyšší soud České republiky - 25 Cdo 743/2002

- Žaloba proti nečinnosti správního orgánu (§ 79 a násl. s. ř. s.) **je nedůvodná**, pokud žalovaný správní orgán vydal správní akt, byť jej jako takový formálně neoznačil.

- (Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2004, čj. 6 Ans 1/2003-101)

Judikát ústavního soudu k nečinnosti I

- **Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 8. září 2006, č.j. 18 Co 300/2006-33, bylo porušeno právo stěžovatele na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem zakotvené v čl. 36 odst. 3 Listiny základních práv a svobod**
- **nález ÚS ze dne 14. 8. 2007, sp. zn. IV.ÚS 696/06.**

O co tam šlo?

- Stěžovatel ve své ústavní stížnosti uvedl, že dne 6. srpna 2003 požádal Českou správu sociálního zabezpečení na předepsaném tiskopise o přiznání důchodu. Vzhledem k tomu, že CSSZ na uvedenou žádost nijak nereagovala, zaslal příslušný tiskopis CSSZ znovu dne 16. prosince 2004. Následně podal dne 3. května 2005 stížnost na průtahy v řízení. Dne 31. května 2005 byl stěžovateli přiznán důchod s tím, že mu bude zaslán nedoplatek za období od 6. srpna 2000. Dne 3. června 2005 byl stěžovateli doručen dopis České správy sociálního zabezpečení ve kterém byly přiznány průtahy v řízení v trvání 21 měsíce. Za uvedené průtahy se Česká správa sociálního zabezpečení omluvila, nenabídla však žádnou kompenzaci.

Stavební řízení u NS ČR

- Skutečnost, že řízení vedené orgánem státu při výkonu jeho pravomoci vyústilo v rozhodnutí, jehož se účastníci domáhali, sama o sobě nevyklučuje odpovědnost státu podle zákona č. 58/1969 Sb. za škodu způsobenou v průběhu tohoto řízení nezákonným rozhodnutím procesního charakteru či nesprávným úředním postupem.
- Za nesprávný úřední postup je třeba **považovat i nevydání či opožděné vydání rozhodnutí, mělo-li být v souladu s uvedenými pravidly správně vydáno či vydáno ve stanovené lhůtě, případně jiná nečinnost státního orgánu či jiné vady ve způsobu vedení řízení.**
- rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. 6. 1999, sp. zn. 2 Cdon 804/96

- I. Nesprávným úředním postupem se rozumí porušení pravidel předepsaných právními normami pro počínání státního orgánu při jeho činnosti (zpravidla jde o postup, který nesouvisí s rozhodovací činností). Ačkoliv není vyloučeno, aby k nesprávnému úřednímu postupu došlo v rámci činnosti rozhodovací, je pro odpovědnost státu určující, že úkony tzv. úředního postupu samy o sobě k vydání rozhodnutí nevedou a je-li rozhodnutí vydáno, bezprostředně se v jeho obsahu neodrazí.
- II. Nesprávným úředním postupem souvisejícím s rozhodovací činností soudu je **např. i nevydání či opožděné vydání rozhodnutí**, mělo-li být v souladu s uvedenými pravidly správně vydáno či vydáno ve stanovené lhůtě, případně jiná nečinnost státního orgánu či jiné vady ve způsobu vedení řízení.
- rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 8. 2. 2001, sp. zn. 25 Cdo 38/2000

- V řízení o kasační stížnosti proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ***o žalobě proti nečinnosti*** aplikuje Nejvyšší správní soud právní předpisy podle právního stavu, jaký tu byl v době, kdy o věci rozhodoval *krajský soud*. Ke změnám v právní úpravě, které nastaly po rozhodnutí krajského soudu, přihlížet **nemůže**.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2004, čj. 6 Ans 1/2003-101)

- Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 odst. 1 s. ř. s. *se lze domáhat*, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat **jenom takové rozhodnutí nebo osvědčení, jež má dostatečný právní podklad a jehož vydání je v pravomoci správního orgánu**; nadto musí být správní orgán nečinný při vydání rozhodnutí ve věci samé. Institutem ochrany proti nečinnosti správního orgánu se proto **nelze úspěšně domáhat** uložení povinnosti správnímu orgánu vydat rozhodnutí nebo osvědčení o tom, že žalobce je účastníkem správních řízení o změně v užívání stavby podle ustanovení § 85 zákona č. 50/1976 Sb., stavebního zákona.
- (Podle rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 8. 2004, čj. 52 Ca 28/2004-67)

- V řízení o ochraně proti nečinnosti správního orgánu **není soud oprávněn** zavázat správní orgán k vydání rozhodnutí o určitém obsahu, tj. určit, jak konkrétně má být správní orgán činný. **Formální náležitosti** již vydaných rozhodnutí soud v tomto řízení rovněž **neposuzuje**.

(Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2004, čj. 7 Afs 33/2003-80)

- Zveřejnění údajů o kontrole České obchodní inspekce, které neodpovídaly skutečnosti, je **nesprávným úředním postupem**; stát se nemůže zbavit odpovědnosti za škodu poukazem na tvrzené pochybení jiného subjektu, z jehož podkladů orgán státu vycházel.

Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 20. 12. 2006, sp. zn. 25 Cdo 2840/2004

- Zůstalo-li Ministerstvo financí v rozporu se zákonem nečinné, ačkoliv disponovalo informacemi svědčícími o tom, že došlo k neobvyklému obchodu, šlo o nesprávný úřední postup, a to bez ohledu na to, že opatření, jež mohla být přijata, sama o sobě nebyla způsobilá provedení podezřelé transakce zamezit; není přitom rozhodující, která složka ministerstva měla potřebné informace k dispozici a zda spolu zainteresované složky komunikovaly.

§ 18 zákona č. 58/1969 Sb. – odpovědnost státu za škodu

§ 10 odst. 2 zákona č. 61/1996 Sb. – legalizace výnosů

Rozsudek ze dne 28. 3. 2006, sp. zn. 25 Cdo 322/2004

Použitá literatura

Daňové řízení

- V daňovém řízení je možné vznik škody způsobený nesprávným úředním postupem dovést činností nebo nečinností například tak, že správce daně nedodržel lhůty stanovené zákonem pro rozhodování (srov. např. § 64 odst. 4, 6 ZSDP) nebo porušil některé z ustanovení procesních předpisů, která zakotvují určitou povinnost stanovenou v úředním postupu (v této souvislosti srov. např. § 73 odst. 7, 10 nebo § 321, 322 o. s. ř.).

Použitá literatura:

- Brothánková, J., Žižková M.: Správní řád správní , Linde Praha, 2.vydání, 2006,
- Frumarová,K.: Ochrana před nečinností veřejné správy, Linde Praha , 2005
- Korběl,F in Kolektiv: Průvodce novým správním řádem, Linde Praha, 2006,
- Ondruš, R.: Správní řád, Linde Praha, 2005,
- Skulová, S. in Kadečka,S. a kolektiv : Správní řád, Meritum, ASPI, 2006
- Vedral, J : Správní řád –komentář, Bova Polygon, Praha, 2006

- Děkuji za pozornost a nashledanou

